

ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร

เรื่อง ลูกจ้าง (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๔๐

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง ลูกจ้าง พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๙๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ กรุงเทพมหานครโดยความเห็นชอบของสภากรุงเทพมหานคร จึงตราข้อบัญญัติขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง ลูกจ้าง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๐”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัติให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๑๐ ทวิ แห่งข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง ลูกจ้าง พ.ศ. ๒๕๓๕

“ข้อ ๑๐ ทวิ ให้ปลัดกรุงเทพมหานครเป็นผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขึ้นค่าจ้างลูกจ้างประจำตามหลักเกณฑ์และวิธีการเลื่อนขึ้นค่าจ้างลูกจ้างประจำของส่วนราชการที่กระทรวงการคลังกำหนด”

ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๐

พิจิตต รัตตกุล

(นายพิจิตต รัตตกุล)

ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้ข้อบัญญัติฉบับนี้ เนื่องจากข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง ลูกจ้าง พ.ศ. ๒๕๓๕ มิได้บัญญัติหลักเกณฑ์และวิธีการเลื่อนขึ้นค่าจ้างลูกจ้างประจำของกรุงเทพมหานครไว้ กรุงเทพมหานครจึงได้ถือปฏิบัติตามระเบียบกรุงเทพมหานครว่าด้วยการเพิ่มค่าจ้างลูกจ้างประจำ พ.ศ. ๒๕๒๗ ซึ่งได้กำหนดไว้สอดคล้องกับระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเพิ่มค่าจ้างลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๒๕ ต่อมากระทรวงการคลังได้ยกเลิกระเบียบดังกล่าวและกำหนดระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเลื่อนขึ้นค่าจ้างลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๓๘ ขึ้นใช้แทน ดังนั้น เพื่อให้เหมาะสม และเป็นธรรมยิ่งขึ้นสมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์และวิธีการเลื่อนขึ้นค่าจ้างลูกจ้างประจำของกรุงเทพมหานครให้สอดคล้องกับระเบียบกระทรวงการคลังดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราข้อบัญญัตินี้

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๔ ตอนพิเศษ ๗๐ ง วันที่ ๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๐)